

CHOCOLADE, KAUWGUM EN CARMEL- SNOEPJES

“Mijn herinnering aan de oorlog is het laatste bombardement net voor de bevrijding. Net voor de bevrijding was er nog een groot bombardement op Sonniuswijk.”

De 80-jarige Wan van Overveld was met de bevrijding net vijf jaar, toch kan hij zich nog veel herinneren van deze tijd. Met zijn ouders, broers en zussen woonde hij aan de Sonniuswijk, waar Wan nu nog steeds woont. Zijn huis ‘Paulushoef’ is een bekend begrip in Son en Breugel en omgeving.

Wan blikt terug naar de laatste dag van de oorlog en het begin van de bevrijding.

“Mijn herinnering aan de oorlog is het laatste bombardement net voor de bevrijding. Net voor de bevrijding was er nog een groot bombardement op Sonniuswijk. Mijn broer Paul en overbuurjongen waren op dat moment buiten. Mijn broer ging meteen op de grond liggen, de overbuurjongen wilde nog drie meter verder lopen, om zich te verstoppen in een greppel. Helaas heeft mijn overbuurjongen het bombardement niet overleefd. Mijn broer wel. Hij was wel gewond, hij had brandwonden op zijn arm.”

“Mijn ouders zaten met ons in de kelder. Na het bombardement was het stil, muisstil. Even later hoorden we voetstappen. We keken door het keldergat en zagen de ‘kistjes’ van de soldaten. Wij wisten meteen dat dit onze bevrijders waren. We gingen de kelder uit en zagen vervolgens duizenden parachutisten in de lucht naar beneden komen. Het zag zwart van de parachutisten. De landing van 6800 parachutisten vlakbij ons huis heeft grote indruk op mij gemaakt.”

“Op het dak van ons huis stond (en nu nog steeds) ‘Paulushoef’, dat was voor de parachutisten een herkenningsteken. Ze sprongen allemaal op dezelfde plek uit het vliegtuig en landden op dezelfde locatie.”

“Ze landden allemaal bij ons achter en kwamen ons erf op. De bevrijders hadden heel veel dorst. Wij hadden een waterput en die hebben ze met zijn allen leeggedronken.”

Mijn broer Paul werd door de Amerikaanse soldaten verzorgd. Zij hadden speciaal verband voor brandwonden bij zich en wij kregen heel veel snoep, kauwgum en caramelsnoepjes. Zoveel snoep hadden we nog nooit bij elkaar gezien. Mijn broer kreeg zelfs een slof sigaretten, terwijl hij niet eens rookte.”

“Natuurlijk konden we de Amerikaanse soldaten niet verstaan, maar met handen en voeten kwamen we een heel eind. Ik koester deze herinnering.”

Het verhaal van Wan van Overveld is verwerkt in het Bevrijdingsconcert van Harmonie Pro Honore et Virtute op vrijdagavond 13 september op het Kerkplein.

Na het bombardement
was het stil, muisstil. Even later
hoorden we voetstappen